

Istentisztelet 2020.06.28.

Mózes találkozása Istennel

Fohász: „Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt! Énekeljete, zengjete zsolnárt neki, emlegetsetek minden csodáját! Dicsőítsetek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az Urat! Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen!” (Zsolt 105,1-4)

Kezdő ének: 105,1-2 - Adjatok hálát az Istennek...

Fennálló ének: 445,1 - Szólsz hozzám, Istenem...

Fő ének: 445,3-5 - Ha jót tettél velem...

Fohász: „Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért!” (Zsolt 115,1)

Igeolvasás: L.: 2Mózes 3,1-14

1 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. 2 Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. 3 Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? 4 Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok! 5 Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz! 6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. 7 Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájalmukat. 8 El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből, és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúsi nép helyére. 9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak. 10 Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból! 11 Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezesse Egyiptomból Izráel fiait? 12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küldelek: Amikor kivezeted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent. 13 De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? 14 Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok.

Imádság:

Szerető mennyei Atyánk, hálaadással állunk meg előtted ezen a szent helyen, és hisszük, valljuk, hogy jelen vagy és megszenteled együttlétünket.

Köszönjük, hogy kezedben van sorsunk, életünk, Te igazgatód lépteinket, s annyira szeretsz, hogy akkor sem mondasz le rólunk, ha elfeledkeznénk Rólad. Köszönjük azt a minket elhordozó szeretetet, amellyel kitartóan utánunk jársz és vonzol magadhoz, hogy megáldj kegyelmeddel. Köszönjük, hogy annyi okunk van a hála, Te vagy életünk oltalmazója, megtartója. Külön hálásak vagyunk azokkal és azokért a testvéreinkért, akiket ma kerek évforduló okán köszönhetünk. Légy életük megtartója, benned való örömük, reménységük megújítója.

Valamennyien úgy állunk meg színed előtt, hogy szeretnénk megtapasztalni és megérteni személyes üzenetedet, megszólításodat. Látni a kigyúlt csipkebokrot és hallani az élő Igét. *Gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek, hogy járhassunk kedvére Te szent felségednek.* Szentlelked által jelentsd ki magad nekünk. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg. *Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 226,2 - Gyűjtsd meg szövétnekét...

Igehirdetés - 2Mózes 3,3-4

„Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok!”

Kedves Testvéreim!

Bizonyos szempontból mondhatjuk, hogy Mózes életében hasonló nagy hullámvasút-szerű változások voltak, mint József életében: egyszer fent, máskor lent. Rabszolgánép fiából egyiptomi herceg, majd menekült, pásztor, később Isten népének vezetője. Ezek mögött a történések mögött ott van **Isten és az Ő terve.** Az ember látása, felfogóképessége azonban olyan, hogy ezt az isteni akaratot rendszerint csak utólag képes felismerni.

Mózes egy rabszolgánép fia, akik évszázados szolgaságban élve Istenüket nem ismerik, **csupán egy koporsó** ad hitüknek támpontot, amelyben a régen élt előd, József nyugszik. Ez a koporsó azt az ígéretet hirdeti, hogy Isten egyszer majd kivezeti őket Egyiptomból. De hogy Ő kicsoda, nem tudják. Nincs Vele kapcsolatuk, csak sóhajtoznak Hozzá a szolgaság miatt. Ő pedig készíti a szabadulást, és annak eszközét, Mózeset.

Gondolom, mindannyian ismerjük az előzményeket, az okot, amiért Mózes a pusztában van. Elgondolkodhatunk, ilyen körülmények között milyen lehetett Mózes kapcsolata Istennel? Élete első éveiben anyja nevelte - pici korában elültethette benne a tudatot, hogy Istennek terve/célja van vele, kiválasztotta.

Hiszen tudja, mely néphez tartozik - innen eredhet a szabadítási szándéka, amiből gyilkosság és Egyiptomból menekülés lett. Kézbe vette a dolgokat a legjobb szándéka szerint és végzetes kudarc lett belőle.

Már 40 éve él a pusztában, felejtve és elfeledve - vagy mégsem? Isten nem felejtette őt el! **Most** jött el az ideje, hogy az alkalmassá nevelés után megkapja Tőle küldetését. Amikor már elfeledett senkinek tartja magát. Ehhez először is **találkozásra** van szüksége az élő Istennel. Arra a **kapcsolatra**, aminek a megélése nélkül alkalmatlan marad. És Isten **megjelenik** Mózesnek. Váratlanul, minden előzmény nélkül.

Ezt a találkozást írja le történetünk. Mózes a megszokott módon legelteti apósa juhait, amikor látja: Egy csipkebokor kigyulladt, ég, de nem ég el. Micsoda különös jelenség ez! *Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok!*

Kedves Testvéreim, egy alapvető üzenet van itt: Mindent Isten vitt végbe, egyetlen dolgot kellett Mózesnek megtennie: **odamenni**. Nem elég észrevenni, nem elég felfigyelni... oda is kell menni, Isten jelenlétébe kerülni. Gondoljuk csak végig, mennyi minden azért maradhat ki az életünkéből, mert *nem nézzük meg azt a nagy csodát*. A csipkebokor kigyullad, de Isten megszólítása nem juthat el hozzánk, mert nem mozdulunk...

Mózes **odamegy**, és Isten **ekkor szólítja meg**. **Találkozik** Mózesrel, aki ennek a találkozásnak során **megismerheti** Őt. Legfeljebb csak valami halvány emlékei lehettek, ha voltak, de most elemi módon érinti őt Isten jelenléte.

Mert Isten **kijelenti magát**. Ő kezdeményezi a kapcsolatot. Nem a kereső, nem Mózes találja Őt meg, hanem **Ő keresi és találja meg** Mózeset. Isten kilép a megismerhetetlenségből és **megszólítja** az embert. Mikor? Akkor, amikor Mózes **odamegy**, hogy megnézze azt a csodát... És valóban **csodát** él át: A nevéen szólítja őt az Úr: *Mózes, Mózes*. Azt, akit mindenki elfeledett, aki mintha nem is lenne, Ő ismeri. Az *itt vagyok* pedig a lehető legjobb válasz: Igen, hallom, rendelkez velem.

Mózesnek meg kell tanulnia, hogy **Ő szent**. *Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!* Ugyanis Isten szentsége és tisztasága nem fér össze az emberi szennyel. Márpedig az úttalan utakon a lábbeli az emberen a legpiszkosabb, a sarut le kell vetni. Így lehet Isten elé járulni, így gyakorolják ezt pl. az arabok a mai napig is... Ami szennyes, piszkos, az ne kerüljön Isten elé, nem fér meg a szent Istennel a mi szívünk tisztátalansága. Szent a föld, amelyen áll, Isten jelenléte teszi azzá. Isten **jelenlétében megszentelődik** Mózes is.

A bibliai értelemben a **szent** azt jelent, hogy Istenhez tartozó, az Ő számára elkülönített, az Övé. Ami szent volt, azt nem lehetett profán, hétköznapi használatba venni. Így szólítja meg Isten Mózeset, hogy elkülönítse őt a maga számára.

Kedves Testvéreim! Mennyire tudatosítjuk, hogy **ahol Isten jelen van**, ahol beszél velünk, ahol megszólít, **ott szent helyen vagyunk**, ott minket is erre az odaszánásra/hajlásra hív? Mély alázatra. Olvastam, hogy a háború utáni években, az akkori lelki ébredés egyik vezetője, Szikszai Béni bácsi, Alcsúton sok száz fiatalnak hirdette az Igét ennek a történetnek az alapján, egyszer csak a munkatársai azt vették észre, hogy a gyerekek nagy része önkéntelenül kilépett a lábbelijéből - annyira azonosulni tudtak a hallottakkal. **Bárcsak** így élhetnénk át mi is Isten személyes megszólítását, tudnánk azt így magunkra vonatkoztatni!

Ez történik Mózesrel, amikor Isten **bemutatkozik** neki: *eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. Ő pedig mondja: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.* Ez a megrendülés és alázat mennyire van jelen a szívünkben? Tudom, hogy senki vagyok, és Ő mégis rám talált...

Mózes számára ez a bemutatkozás azt jelenti: az ősök **Istene él! Ő valóság!** **Nem mese**, amit homályosan tudnak Róla. Emlékezteti őt a hívő elődökre, az ősatyákra. Akik életükben tapasztalták Őt. Ebbe a folyamatba léphet Mózes is. És érzékeli, felismeri Isten hatalmát és a maga jelentéktelenségét, sőt méltatlanságát. Aki őt megszólította, azt mondja ezzel neki: *te nekem fontos vagy. Számítok rád. Tudok rólad, habár úgy élsz itt a pusztában, mint egy elfeledett senki.* Milyen hatalmas az Isten! Lát engem, ismer, beszél velem, tud rólam, nyomorult állapotomban is fontos vagyok a számára. És tud népe állapotáról is és gondja van rájuk.

Most következik az **elhívás**. Nem úgy, ahogyan Mózes gondolta, ott Egyiptomban, hogy „majd én...” Nem. Akkor lesz majd alkalmas, amikor magát nem tartja annak. Isten teszi őt alkalmassá. Most, amikor már **önmagát is leírta**, amikor már nincsenek megmentő ambíciói és már nem önmagát valósítaná meg - amikor kijárta az alázat iskoláját, akkor mondja Isten: *Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!* Sőt, nemcsak küldi, hanem jelenlétét is ígéri: **Bizony, én veled leszek!** Jó ezt hallani, hogy akit Isten küld valahova, azt **el is kíséri**. Hiába vonakodik Mózes, hiába hangoztatja, hogy ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek... Ez az ígélet **kiüti az összes érvet** a mi kezünkből is, amikor vonakodunk engedelmessé válni: *Bizony, én veled leszek.* Hisszük-e? Elfogadjuk-e?

Még lesz több ellenérve Mózesnek, egyet említünk itt: *Nem tudom a nevedet.* Hogyan mutassalak be népemnek? Ők se tudták, nem kellett azonosítaniuk, hogy kinek a nevében jön, a névre valójában Mózesnek lenne szüksége. Az ókorban fontos volt a név ismerete, mert a név azonos a személlyel. Ha tudom a nevé,

kapcsolatba léphetek vele... pl. a pogányok esetében ez kellett ahhoz, hogy isteneiket befolyásolni tudják. Az egyiptomi isteneknek is volt nevük.

Azonban, milyen érdekes, hogy Isten ugyanúgy **nem ad választ** a kérdésre - mint ahogyan Jákób sem kapott választ Penuélnál, amikor éjszaka küzdött - de mégis kijelenti önmagát Mózesnek. Elmondja, hogy kicsoda - hogyan lehet Őt megtapasztalni. A szó, amit Isten mond, titokzatos, jelentését csak körülírni lehet.

Kicsoda Ő? „**VAGYOK**“. Az izraeliák manapság is így mondják: az **Örökkévaló**. És ez nem a létezését jelenti, hanem a **lényét**. Lehet így mondani: Vagyok, aki vagyok. De így is lehet: Leszek, aki leszek. Vagy úgy is lehet: Vagyok, aki leszek, vagy leszek, aki vagyok. Ott leszek, ahol ott leszek. Isten itt nem a létezését bizonygatja Mózesnek, hanem állandó *jelenlétéről* akarja őt biztosítani: *Veled vagyok, leszek, elkísérlek*.

Kedves Testvéreim! Kicsoda számunkra, illetve milyen a mi Istenünk? Mindezt az égő csipkebokornál tudhatjuk meg. Amikor lehetővé tesszük Neki, hogy megszólítson, mert úgy döntünk, mint Mózes: *odamegyek, hogy lássam a csodát...* Amikor nem mondjuk, hogy nem érdekel, mit számít... nem fontos, van más érdekes... **HA** kigyulladt az életünkben az a bizonyos csipkebokor, ne restelljük magunkat mozdulni és átélni a csodát, a találkozást az élő Istennel, aki velünk van, velünk jön és távlatot ad az életünknek. *Ámen*

Záróima:

Örökkévaló Urunk, köszönjük, hogy amikor kigyúl a csipkebokor, a tanult ige élővé, személyessé válik. Amikor Te érinted meg szívünket, akkor átéljük saját méltatlanságunkat, és levett saruval csak leborulhatunk előtted. Köszönjük, hogy senkit nem írsz le, hogy név szerint ismeresz minket, keresel, talán már nagyon régóta, és most ránk találtál. Áldunk azért, hogy szent vagy, s mégis közel vagy hozzánk. Köszönjük, hogy bemutatkozol. Áldunk azért az ígéretért, hogy te vagy a VAGYOK - velünk vagy, biztos pontja, alapja lehetsz az életünknek. Segíts, hogy így legyen. Hogy Mózes példájára mi is mozdulni tudjunk, amikor felismerjük, hogy beléptél az életünkbe. *Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám, égi lángod járja át szívem és a szám, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait, hadd lehessenek szent. Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj. A bennünk való győzelmed legyen valóságga és tegyen minket áldássá ott, ahova küldesz. Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás: *Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt! Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezed felől. Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold. Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet. Megőriz az Úr jártodban-keltesben, most és mindenkor. Ámen* (Zsolt 121,4-8)

Záró ének: 463 - Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám...

Szikszaí Béni versei

VÉLT SZABADSÁG

Láncáról tépett ladikot
visz a víz sodra...
Fodra táncolja körül,
és örül.
Hullám hullámra buktatja,
kormány nem szabja útját,
sodorja magával a folyó,
és egyre merül.
Mind több víz kerül bele,
majd iszappal lesz tele,
s a merülőt a víz
lassú mozgással viszi tova...
Hova?
Az iszap mind mélyebbre húzza,
valami tönkön összezúzza.
A folyam sötét mélye várja.
Magába zárja.
Hogy örült a vélt szabadságnak!
S immár örökre rab.

CSAK Ő MEG ÉN

Mikor magam maradtam,
bűneimtől vadul marattam
kétségek között hánykódva,
a szakadék peremén,
nem volt ott senki,
csak Ő meg én.

Mikor bűntehér alatt roskadoztam,
a kereszt felé lépni haboztam,
a hányattatás kínzó éjjelén
nem volt ott senki,
csak Ő meg én.

Mikor felragyogott kegyelme fénye,
valóság lett váltsága ténye
a feltámadás reggelén,
nem volt ott senki,
csak Ő meg én.

Ha majd rám borul az álom,
szemeimet lezárom
életem utolsó estelén,
nem lesz ott senki,
csak Ő meg én.

MINDIG KÖNYÖRÜL

Nehéz?

Ne félj, rajtad nyugszik a Kéz,
mely megtámogatja sorsodat.
Olyan ugyan, mint düledező kalyiba,
de nem történhet hiba:
hatalmas karjai ölelnek körül,
s mikor már bukznál,
mindig könyörül.

DR. SZIGETI JENŐ:
SZENTJÁNOSBOGÁR IMÁJA

A szentjánosbogár is
elfárad, Uram,
a tapintható, buta sötétben,
és ha fénye kihunyt,
csak kukac marad.
Én is Tőled kaptam
a fényt, Uram,
ami másnak világít.
Hiszen a magam sötétjében
csak-csak elvagyok, Uram.
De hogyha kihunyt a fényem,
én is csak kukac maradok,
csúnya pondró,
értelmetlen
levélrágó féreg csupán.
Uram, add,
hogyan fényed,
mely utat mutat a kósza bogaraknak,
kik nem találnak haza az éjszakában,
ne veszítsem el sohasem. Ámen.